

Οι ρίζες του Ιουδαιοχριστιανισμού

Σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, ο Μωυσής όταν ήταν μωρό, η μάνα του τον έβαλε σε ένα καλάθι από καλάμιές, και τον απέθεσε στον ποταμό Νείλο. Λίγο πιο κάτω τον περισυνέλεξαν οι κόρες ου Φαραώ, που έκαναν μπάνιο. Άρα ο Μωυσής μεγάλωσε σαν πριγκιπόπουλο, μέσα στο βασιλικό παλάτι.

Κατά μία εκδοχή του Ραβινικού Ιουδαϊσμού, πιθανολογείται ότι γεννήθηκε το 1393 π.Χ. και πέθανε το 1273 π.χ. σε ηλικία 120 ετών. Η Αίγυπτος τότε ήταν μια μεγάλη χώρα, και περιλάμβανε όλη την ΒΑ Αφρική, όπου κατοικούσαν πλήθος ετεροκλήτων λαών, και επόμενο ήταν να δημιουργούν προβλήματα στους Φαραώ. Ο Φαραώ Αμενχοτέπ, (που σημαίνει ο Άμμων είναι ευχαριστημένος), προσπαθώντας να λύσει το πρόβλημα αυτό, αποφάσισε να δώσει σε όλους αυτούς τους λαούς κάτι κοινό, ώστε να δέσει ως ενιαίο κράτος. Αυτό θα ήταν ένας θεός, και να καταργήσει τους 700 και πλέον θεούς που λατρεύονταν στην τότε επικράτεια της Αιγύπτου. Σαν έξυπνος βασιλιάς, που ήταν, δεν τους έδωσε τον Άμμωνα, τον Όσιρη, ή την Ίσιδα, που ήταν οι μεγάλοι θεοί της μητροπολιτικής Αιγύπτου, αλλά τον Ζωοδότη Ήλιο, τον θεό που λατρεύονταν ήδη από όλους τους λαούς της χώρας του. Στα Αιγυπτιακά, ο ήλιος λεγόταν «Ατών» και ο Φαραώ διαμόρφωσε το όνομά του από «Αμενχοτέπ», σε «Ακενατόν», που σημαίνει, «αυτός που εκπροσωπεί τον Ήλιο». Στον Μωυσή, που είχε πλέον ανδρωθεί, του ανέθεσε τα καθήκοντα του Αρχιερέα της νέας θρησκείας. Ο Ακενατόν, με την ενέργειά του αυτή ήταν ο πρώτος ηγέτης παγκοσμίως που συνέλαβε την ιδέα, και την εφάρμοσε για 17 χρόνια που βασίλευσε (1379-1362 π.Χ.) του μονοθεϊστικού συστήματος. Η πράξη του αυτή όμως προκάλεσε την δυσφορία και την οργή του πολυθεϊστικού ιερατείου. Μετά τον θάνατο του Ακενατόν οι επόμενοι βραχύβιοι Φαραώ, Σμενκάρε και Τουταγχαμόν, για να έχουν καλές σχέσεις με το ιερατείο, επανέφεραν το παλιό πολυθεϊστικό σύστημα .

Ο Μωυσής αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την Αίγυπτο, μεταβαίνοντας στη Μαδιάμ. (Η χώρα αυτή βρίσκεται στο βορειοδυτικό τμήμα της σημερινής Σαουδικής Αραβίας). Μετά τον θάνατο του Τουταγχαμόν, ο Μωυσής επανήλθε στην Αίγυπτο και έχοντας στο πλευρό του, Εβραίους, μονοθεϊστές και δυσारेστημένους, προσπάθησε να πάρει τον θρόνο από τον Ραμψή τον Β΄, αλλά απέτυχε. Ο Ραμψής για να αποφύγει τον εμφύλιο πόλεμο και τον υπολογισμό πλέον

Μωυσή του επέτρεψε ελεύθερη έξοδο από την Αίγυπτο, μαζί με τους οπαδούς του, και την κινητή τους περιουσία που ήταν κυρίως τα ζώα, οι άμαξες, οι σκηνές, και τα γεωργικά τους εργαλεία.

Η Παλαιά Διαθήκη αφήνει να νοηθεί ότι οι Εβραίοι που ακολούθησαν τον Μωυσή ανέρχονταν σε 2.000.000 περίπου. Σύγχρονοι μελετητές τους υπολογίζουν για πολύ λιγότερους. Ακολούθησαν τη γνωστή στον Μωυσή διαδρομή που οδηγεί στο βόρειο άκρο της Ερυθράς θάλασσας το σημερινό Σουέζ. Το πλέον κατάλληλο μέρος να παρακάμψουν τη θάλασσα. Διότι πιο νότια το εύρος της είναι 30 χιλιόμετρα περίπου, και ακόμη πιο νότια η κυρίως Ερυθρά θάλασσα έχει εύρος μεγαλύτερο των 200 χιλιομέτρων, και η διάβασή της από τόσους ανθρώπους, με τη κινητή τους περιουσία θα ήταν αδύνατος. Το μέρος αυτό ήταν γεμάτο βάλτους και παπύρους. Οι Εβραίοι όμως διάβηκαν το μέρος αυτό καλοκαίρι, εποχή ξηρασίας, χωρίς προβλήματα, και έφθασαν στη χερσόνησο του όρους Σινά, όπου και στρατοπέδευσαν, για μεγάλο χρονικό διάστημα, διότι έπρεπε να καλλιεργήσουν τη γη ώστε να εφοδιαστούν με τρόφιμα.

Βλέποντας ο Φαραώ Ραμφής ότι οι Εβραίοι δεν απομακρύνονται και φοβούμενος τυχόν επιστροφή των, έστειλε τον στρατό του να τους εκδιώξει, όμως είχαν αρχίσει οι φθινοπωρινές βροχές, και ο στρατός του κόλλησε στους βάλτους. (Έτσι δικαιολογούν οι σύγχρονοι μελετητές το εβραϊκό παραμύθι για τη διάβαση της Ερυθράς θάλασσας με την υποχώρηση των υδάτων). Στην χερσόνησο του Σινά (η οποία έχει μέγεθος όσο η Στερεά Ελλάς και η Πελοπόννησος μαζί), περιπλανήθηκαν για 40 χρόνια (σύμφωνα με το ίδιο εβραϊκό παραμύθι), αντιμετωπίζοντας τρομερά προβλήματα. Η γη αυτή ήταν αφιλόξενη, άνυδρη και πετρώδης οι βροχές σπάνιες, ποτάμια με νερά και γόνιμες κοιλάδες δεν υπήρχαν, ο ήλιος καυτός έκανε την ατμόσφαιρα πραγματικό καμίνι. Η πείνα η δίψα και οι αρρώστιες τους εξουθένωσαν.

Ο Μωυσής, ένας πεπειραμένος θεοπλάστης λόγω της θητείας του κοντά στον Ακενατόν, έπλασε έναν θεό πολύ σκληρό, κομμένο και ραμμένο στα μέτρα των Εβραίων και της σκληρής πραγματικότητας που ζούσαν στο Σινά, και κατόρθωσε να τους τον επιβάλλει με επιτυχία.

Οι αγριότητες οι λεηλασίες και οι γενοκτονίες που διέπραξαν στη συνέχεια οι Εβραίοι στην Ιερικώ, την Γαί και σε άλλες πόλεις της Παλαιστίνης που κυρίευσαν, όπως γράφει η Παλαιά Διαθήκη, έγιναν κατόπιν εντολής του Θεού. Οι εκφράσεις «απέκτεινε διά ρομφαίας» και το απειλητικό «ουέ», που συναντάμε δεκάδες φορές

στην ίδια γραφή, ακόμη ότι είπε ο Θεός προς τους Εβραίους «σεις είσθε ο περιούσιος λαός μου», όλα αυτά δείχνουν ότι εδώ έχουμε να κάνουμε πλέον με έναν Θεό, ασυγκρίτως σκληρό, που διψά για αίμα, εκδικητικό, απειλητικό, ρατσιστή. Χαρακτηριστικό απόσπασμα, «...αυτούς δε πάντες εξολόθρευσαν εν στόματι ξίφους, έως απώλεσεν αυτούς, ου κατέλιπον εξ αυτών ουδέν εμπνέον. Ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή τω παιδί αυτού, και Μωυσής ωσαύτως ενετείλατο τω Ιησοί. Και ούτως εποίησεν Ιησούς, ου παρέβη ουδέν από πάντων ων συνέταξε αυτώ Μωυσής» (Ιησούς του Ναυή, 11: 12-16). Δεν άφησαν δηλαδή τίποτα που είχε ζωή και ό,τι ανέπνεε, ακόμη και τα ζώα. Όπως διέταξε ο Κύριος.

Δεν είναι δυνατόν όλα αυτά να χαρακτηρίζουν έναν ανθρώπινο θεό, αλλά τον θεό που έπλασε ο Μωυσής, για να κατορθώσει να ελέγξει και να κατευθύνει τους Εβραίους. Αυτόν λοιπόν τον θεό, ο Χριστός τον αποκαλεί «πατέρα» του. Οι χριστιανοί αποδεχόμενοι τον Χριστό ως ιδρυτή της θρησκείας τους, είναι υποχρεωμένοι να αποδεχθούν και τον πατέρα του. Εσείς είστε;

Ιωάννης Θεοδωρόπουλος